

Pobřežím bloudím - Vosmanská, Karla

1.   C   Am   G   C   G
Pobřežím bloudím, chodím až k lodím, chtěla bych na jedné neznámé plout.
C   Am   G   C
Když v modré dálky, odplouvaj bárky, musím si jen povzdechnout.
F   C   Adim C   F C   G
Na bílé peřeji nechat se nést, uvidět země, třpyt vzdálených měst.
C   Am   G   C
Na lodi bílé, žít blahé chvíle, necítit bolest a stesk.
2.   Čas rychle maří, než přišlo stáří, šla jsem se k přístavu poohlédnout.
Tam přišla láska, s ní velká sázka, plavčík však odplouvá tmou.
Do písku v pobřeží psávám svůj žal, koukám se na ptáky, jak letí v dál.
Ráno, když svítá, smutek mě vítá, není kdo by mě na bárku vzal.